

પ્રસ્તુત કરગંગાલહરી.

નાંદોદની કર્જણ ઉર્ફે કરગંગા નદીમાં
સંવત ૧૯૪૯ ના વર્ષમાં આવેલું પૂર.

રચનાર,
નર્મદાશંકર કેશવરામ પંડ્યા.
નાંદોદ.

મુંબઈમાં,
જાવળ દાદાજીના “નિર્ણયસાગર” પ્રેસમાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૫૦—સને ૧૯૯૪ ઇસવી.

કરગંગાલહરી.

નાંદાદની કર્જણ ઉર્ફે કરગંગા નદીમાં
સંવત્ ૧૯૪૯ ના વર્ષમાં આવેલું પૂર.

રચનાર,
નર્મદાશંકર કેશવરામ પંડ્યા.
નાંદાદ.

મુંબઈમાં,
જાવળ દાદાજીના “નિર્ણયસાગર” પ્રેસમાં છાપ્યું.

સંવત્ ૧૯૫૦—સને ૧૮૯૪ ઇસવી.

પ્રસ્તાવના.

સુર ગૃહસ્થોની સેવામાં આ એક “કરગંગાલહરી” ના-
મનું લઘુતમ પુસ્તક રજુ કરતાં નમ્રતા સાથે નિવેદન કરું છું
કે ગયા એમાસાની શીરઆતમાં અતિ વૃષ્ટિ થવાનેલીધે નાં-
દોદની કરજણુ નદીમાં સંવત ૧૯૪૯ અધિક આશાઢ શુદ્ધ
૮ બુધવાર તારીખ ૨૧ મી જુન ઇસ્વી સન ૧૮૯૩ ને રોજ
અકસ્માત ભયંકર પૂર ચઢી આવ્યું હતું, જેને માટે અત્રેનાં
મોટી વયનાં મનુષ્યો એટલે સુધી સાખીતી આપેછે કે “બસો
વરસ સુધીમાં આવી રેલ કર્જણુ નદીમાં કોઇ સાલ ચઢી
અમે સાંભળી નથી, તે પેહેલાંની વાત તો ઇશ્વર જાણે. પરંતુ
નર્મદાની મોટી રેલ વખતે પણ કર્જણુમાં આટલું બધું પૂર
આવ્યું નથી.”

સેવક આ ચિત્ર જોવાને પરતંત્ર હોવાનેલીધે હાજર નહિ
હતો, એટલે તે વખતના ચઢતા પાણીનો દેખાવ કેવો હશે
તેનું યથેષ્ટ વર્ણન કરી શકવા લાચાર છે, પણ તે પછી નાં-
દોદમાં આવ્યા બાદ કેટલાએક મિત્રોના આગ્રહથી, હકીકત
સાંભળી, તથા ચઢેલા પાણીની સીમાઓ નીરખી ટુંકમતિ પ્ર-
માણે કલ્પના કરી આ પદ્યાત્મક ચિતાર મૂક્યો છે જેથી તેમાં
રહેલા દોષની માફી આપશો. એજ વિનયપના.

કર્તા.

નાંદોદ. કરગંગાલહરી.

વસંતતિલકા વૃત્ત.

આ ફેરફાર ક્યમ મિત્ર ? નવીન પેખૂ,
અનહદ પૂર જળનું નકિ આબું દેખૂઃ
પાધર જાણાય સહુ પાદર નંદપૂરે
તૂટયું અકાશ તણું અંબુ અપાર થું એ ? ૧

શાર્દૂલવિકીડિત વૃત્ત.

રે ! રે ! રમ્ય રસાળ ભોમ હતિ જે, ઐ ગૂમ તે ક્યાં ગઈ,
દેખૂ કોતર બહેણુ નેણુ થકિયું, આંસૂનિ ધારા વહી;
ખાડા ટેકરિના થયા, ખિણુ તણુ કેં ટેકરા ઐ વસ્યા,
રે ! આવી કહિં ઔચિતી પ્રિય સખા, નાંદોદની આ દશા. ૨
ક્યાં છે ઝાડ વિશાળ ઝૂમિ રયલાં, ચૂના ઇંટે જે ચણ્યાં,
પેખૂ તે નિરમૂળ ધૂળ મળિયાં, વૃક્ષો લઘૂ તો ધણું;
પૂરાયા કંઈ વાપિ કૂપ પળમાં, શોધી જડે ના દિશા,
રે ! આવી કહિં ઔચિતી પ્રિયસખા, નાંદોદની આ દશા. ૩
ક્યાં છે બાગ અથાગ પાક ભરીઓ, ક્યાં ગેટ ને બંગલો ?
ક્યાં નાળૂ કહિં પાયખાનુ પટક્યું, ભેતાં થયો જંગલો;
વાડી ખેતર છાપરાં બહુ તુટ્યાં, લોકો ધસી ક્યાં વસ્યા,
રે ! આવી કહિં ઔચિતી પ્રિયસખા, નાંદોદની આ દશા. ૪
ક્યાં નૂતન નવરંગ ગંગતટની ખીલેલ જે વાટિકા,
ઘોરા નાખિ કરેલ જીભિ ઉપરે લોખંડની લાટિકા;
લોકો ખાત હવા ગમ્યૂ ન તરને, ખાવા હવા તે ખસ્યા,
રે ! આવી કહિં ઔચિતી પ્રિયસખા, નાંદોદની આ દશા.

આવારે નમીઓ નદી શર વિષે, સાધાંગ શા કારણે,
સીસા ફેલ થકી જડેલ પથરા, કોને ગયા વારણે:
ભાગ્યાં જખ્ખર બાંધ કામ ન મળે નીશાન એકે વશા,
રે ! આવી કહિં ઓંચિતી પ્રિયસખા, નાંદોદની આ દશા.૬

વસંતતિલકા વૃત્ત.

શી કાટ જળ પથરાઈ અનેક ઠામે,
માહીતિ આપ સહુએ જીવ શાંતિ પામે,
ભારી થયેલ નુકસાન જણાય ભાર્થ !
શેા કોપ આવી પડિયો, દિન એક માંડી. ! ૭

દ્રુતવિલંબિત વૃત્ત.

સુણુ સખા, વદુ ટૂંક મહીં કથા,
મતિ નથી, પણ ભાણું નહીં વૃથા;
નહિ બનેલ અન્યોછ બનાવ જે,
કરણુ કો ધરતૂં નથિ રાવ તે. ૮

ગીતી.

મહિષે મહિષ વઢે ત્યાં, થાય નિકંદન ઝાડતણું જાણો;
જંગ થાય જખ્ખરાનો, રંક પિડાયે વિના વંક માનો. ૯

સ્રગ્ધરા વૃત્ત.

શંભૂ ભીમા સહીતે અકળ તપ કર્યું ગુપ્ત જે પૂર્વ કાળે,
વાપ્યો પ્રસ્વેદ તાપે, વહિ નદિ જળની તેથિ ભૂમાં વિશાળ;
આપ્યું વર્દાન તેને, પ્રસન્ન થઈ પ્રભૂ થા જગત્તારણી તું,
સ્રષ્ટાની સૃષ્ટિ મધ્યે સરિત સકળમાં શ્રેષ્ઠ ઉદ્ધારણી તું. ૧૦

દાહરો.

પતિત પાવની તે થઈ નામ નર્મદા જેહ,
વહે રૂદ્ર-દેહી મહા, ભરત દક્ષિણે તેહ. ૧૧

હરિગીત.

દિન એક ગિરિ કૈલાશમાં શિવ પતિયું વાતો કરે,
 ગંગા પ્રસંગે ઊચરી, અભિમાન જે ઉરમાં ધરે;
 હે સ્વામિ અંતર્યામિ, મન સંદેહ મુજને રે' સદા,
 મોટી કવણુ ભૂમાં ગણાયે, સરિત હું કે નર્મદા. ૧૨
 વાણી સુણી ઉમા વહી, હતિ સાથ શિવ ઉચ્છંગમાં,
 મોટી મહીમાં રૂદ્ર દેહી, ગંગ, તું ના ઢંગમાં;
 તે શ્રેષ્ઠ ગુણુ ગંભીર રેવા, પતિત પાવન કારણી,
 તું નીચ તેથી લક્ષધા, આવે ન તેની હારણી. ૧૩
 તવ મસ્તકી વદિ મસ્ત વાણી, સૂણુ રે રાણી ઉમા,
 નથિ બોલતી તવસંગ, જાણી શાણિ રાખ જરા જમા;
 હું ગંગ હું નવરંગ તારા ઢંગ સરવે પારખું,
 ચૂંટી ખણ્યેથી ના જણાયે, સોક્ય સાક્ષતું સારખું. ૧૪
 બહુ બોલતી ના ગંગ, આવી આજ કાલ તું અંગના,
 આઠી અનાઠી હું ગણાઉં, શંભુની અધાંગના;
 વેરાણુ થઈ તું ક્યાંથિ મારી, પૂઠ લઈ લડવા મચી,
 બેઠી ન જંપી ગંગ કહે, હું માટ શું ધાતા રચી. ૧૫

વસંતતિલકા.

વાંચ્યો વિશેષ વદવા થકિ કલેશ બેમાં,
 ઠંડી પડે ન જરિ કો, ન તણાય રહેમાં;
 થાકી વહી ગિરિસુતા, કર જોડિ સ્વામી,
 વારો તમારિ વિનતા મદ પૂર પામી. ૧૬

સુગંધરા.

ધૂણાવ્યું શીશ શીવે ખડખડ હસિને તાણિ પાડી તડાક,
 રામાના રંજનાર્યે ડમ ડમ ડમરુ ને વજ્રડયું જ ડાક;
 આ શો સંતાપ રાખી હરનિશ લઢતું, બેઠ્યવાનું શું આંહી ?
 કોપો ના પ્રીય કાંતા અરસ પરસ કો સંપિરો' જંપમાંહી. ૧૭

શાર્દૂલવિકીરિત.

રે! શો વેધ પડ્યો તમારિ વચમાં, ભાષો મને પ્રેમદા,
આપું તેનું નિદાન, રાઠ તજીને ક્ષો સાચુ પ્રીયવદા.
બોલી તત્ર ઉમા, અહો પ્રિયપતી, ગંગા અને નર્મદા-
એમાં કોણુ ગણાય શ્રેષ્ઠ સરિતા? શંભૂ સુણી તે વદા. ૧૮

ભુજંગી.

તમારૂં સમાધાન ના તુર્ત થાશે,
કરૂં તેથી ના હાલ વાણી પ્રકાશ;
(પણ) નવી સાલ આશાઢિ પંચાસ માંહી,
કરે અંબુરૂપે પરસ્પર્યદાર્ઢ. ૧૯
(તેમાં) જીતે તેજ મોટી ગણાયે જણાયે,
ન ડોલે ન બોલે ગુણી તે મનાએ;
અહો ગંગ, ઉમા પ્રીયે, શાંત થાઓ,
ન બોલી જીઠો ક્લેશ એમાં જણાવો. ૨૦

દાહરો.

મિત્ર અરે! સુણુ માહરા, આગળ કહું વૃત્તાંત;
ધરજે અંતર ધારિને, ભેળવતો નવ ભ્રાંત. ૨૧

ચાલ દહેકતી.

સુણી મસ્તકી મહાન, -ગંગ રહી સાવધાન,
સમે જોઈ સજી માન, ઉરે વાત આદરી;
તેડિ ભગની નિજ ચાર, આવી મળવા તે વાર,
જહીં જાનહવી સખ્યાર, મળી ગૌતમી ખરી. ૨૨
આણુ ગંગા ઊત્તંગ, ફેર ગંગા નવરંગ;
વદી સરવે ભમંગ, કથો કાર્ય સુંદરી,
ભણે મસ્તકી વચન, નથી આપણામાં ભિન્ન;
સર્વ કેરૂં એક તંન, કર્ણુ અર્જ લો ધરી. ૨૩

નામ નર્મદા છે જોડ, રૂદ્ર દેહિ ગણો તેડ,
 વધી હુંથી અહમેવ, કરો હાર તે તણી.
 કોણ રાખે એ કામ, ધરે આપણામાં હામ,
 સહાય કરવી તમામ, પુરી થાય લાગણી. ૨૪
 વદી કર્ગંગા એમ, અરે શોચ કરો કેમ?
 લહાં એનો હું નેમ, જીતું નર્મદા ખરી;
 નથી ભારે એ કામ, મારિ નિકટે મૂકામ,
 લાગ જોઈ ભિડુ હામ, પાડુ વાટ પાધરી. ૨૫
 ખુશી થયાં ચાર રૂપ, ધન્ય કર્કરાણુ અનૂપ,
 અમો રહિશું ના ચૂપ, મદદ આપશું વડી;
 બની જળતણી વરાળ, ધુમી ગગને તત્કાળ,
 વૃષારૂપ દેઈ ફાળ, સમે આવશું ચઢી. ૨૬
 માટે ધારી મુહૂર્ત, રખે બેન થતી ધૂર્ત,
 કરે સ્વારી તું તુર્ત, અકસ્માત વેગથી;
 સુણી કર્જાણુ કહે વાણુ, અષ્ટમી અશાઠિ માન,
 શુકલપક્ષ ખુદ પ્રમાણુ, રહું બપોરે જહેકતી. ૨૭
 હવે વાધો મૂકામ, સમય સૂચવ્યો આ ઠામ,
 કરો જેતું જે કામ, જાણુ ના પડે જરી;
 થશે ધાર્યું ઘોઠાટ, રખે રાખો ઉચ્ચાટ,
 જુઓ એક વાર ઠાઠ, પછી આપો જહાધુરી. ૨૮

દોહરો.

આવ્યો દિન અષ્ટમી તણો, પલટ્યો પ્રભાત રંગ.
 ગગન તલે મહિમંડળે, સધળે ગંગ અલંગ. ૨૯

ગરબી રાહ.

બની જળર દેહ ધારી સરિત ગંગ,
 મુકી મર્યાદને ચાલી, ધરી મન દ્વેષ રૂપાળી.
 ચતુર ચઢી જંગ-જંગ, બની જળર દેહ. (ટેક.)
 કરેલો વિચાર પાડું નકી પાર,

પલકમાં પમાડું રૂદ્ર દેહી હાર;
 ઉતાડું હું ભુજ ભાર, દઉં માર, તિરસ્કાર,
 ફરિ ઉચાર, કોઈ વાર, ન કરનાર, એ પ્રકાર,
 કહે સ્વીકાર, વારવાર, મટે ખાર, વધે પ્યાર,
 જમે રંગ-રંગે, બની જખર દેહ ધારી.—
 સરિત ગંગ. મુકી મર્યાદને ચાલી, ધરી મન.—૩૦

કટાવ.

અતિ મનમદ ધરતી, એમ ઉચરતી, વિચાર કરતી, ખરરર
 ખરતી—

શિલામૂળથી હૂદ્દે શૂળથી, પસાર પામી, નેતાં જામી,
 અપાર ઊંચી, લેતી ખૂંચી,—વૃક્ષવેલને, કરતિ ગેલને.
 ઉભય કિનારા, હુંગરધારા—તોડિ તાલમાં, રમે ફાલમાં,
 ઝાડ ઝુમેલાં, કાંઈ ઉભેલાં, કાંઈ પડેલાં, સૂકાં લીલાં.—
 મુક્યાં ન વહીલાં, શસ્ત્ર મળેલાં, લઈ જળમાં, ગૂડી ગાળમાં,
 ચપળ ચાલમાં, ધુધુ ધુધુ ધુધુ કરતી, સમસમાટ—
 ધમધમાટ ધરતી, ખૂંચ ઉછળતી, બહુ ખળખળતી,
 તરંગ મોટા; નેટેનેટા, દોટમદોટા, ગળડે ગોળા,
 જણાય ખડોળા, જળનાં ઝોળાં, લાંબાં પડોળાં, ટોળેટોળાં,
 અપાર આવે, એમ જણાવે, એવી રીતિએ, વગર ભીતિએ,
 કરતિ મસ્તી એ, જખરજસ્તી એ, પ્રલયકાળનો, સેતુ પ્રાળમાં,
 ચઢ્યો હોય ત્યમ, આવિ એકદમ, ધુંધવાએલી, પૂરમચેલી,
 વિના ત્રાસથી, વકરાએલી, સોક્ય સાલથી મુઝવાએલી,
 અર્ધે ઘેલી, તનુ રંગડેલી, રેલી છેલી, હુંગર મેલી.—

મહાવેશથી, ખહાર વીચરી, રાસ્તિ ભાગમાં સઘ સંચરી,
 નેઈ સપાટી, બદલી ધાટી, ચક્ષુ ફાટી, આવી ધાંટી.—
 આસપાસના વસનારાની, ખેતર કોતર ફરનારાની,
 “ખસો ખસો”ની ખૂમ મારતી, થવા ચેતના બહુ ખરાડતી,
 ભરિ તોફાને અંગ-કરંગ ચઢી નવરંગ.

વસંતતિલકા.

લોકો સહુ નગરના નિજકામ માંહી,
ખાવા પિવા કંઈ મમ્યા, કંઈ ધ્યાન માંહી;
કેં નોકરીપર ચઢ્યા કંઈ તો ગપાટે;
મધ્યાન્હમાં અણચિતો, પ્રગટયો ઉચાટ. ૩૨

હરિગીત છંદ.

રે સ્હોર શો? આ સ્હોર શો? એ શું હશે, ને ક્યાં હશે ?
કરણે પડયું સૂણાય ના, રે? ઝાંચિતુ આ શું થશે.
કો કહે ગાળ્યો મેઘ, ધરતી કંપ કોઈ કહે થયો,
કહે કોઈ એ તો વાયુ, આ વરસાદની ગતિમાં ભળ્યો. ૩૩
વાતો થતામાં ખૂમ ચાલી, લોક દોઝા શોધમાં
રે, પૂર આવ્યું પાણીનું, કર્જણ ભરાઈ ક્રોધમાં.
જેયું ન જનમી સ્હોર ભરીઉં જોર આવું ગંગનું,
સ્વપ્ના મહીં પણ કો દિને, વિકરાળ જીવમી ઢંગનું. ૩૪

વસંતતિલકા.

ટાળે વળ્યા જન તહીં, ફરતે કિનારે,
આંખો ઠરે ન નિરખી, જળ જમ્યું ભારે;
યોજન પ્રમાણ ગગડાટ ગજવિ મૂક્યો,
ભૂધર સહાય કરવા ન લગાર ચૂક્યો. ૩૫

દાહરો.

વિચિત્ર દરશી ચિત્ર આ, મિત્ર! વધ્યો ગભરાટ,
ચઢિ દહેરપર આતુરા, ધમધમતી ધુધવાટ. ૩૬

કટાવ.

દિસે સવારી, વારી વારી, જોતાં ધારી, જાઉં હારી,
પેખનારને ભય કરનારી, મુખ વર્ણવતાં મતી ન મહારી,
તરંગ હંચા, થાયે નીચા, ચઢે મગનમાં અડે ગગનમાં,
જાણે ગિરિવર ધસે ધૂમતા, હંચી ડોક કરીં નીચે ઝૂમતા;

જળનાહાથી, જળના ઘોડા, અપાર ઉપડે દોડા ચોડ.,
મળ્યું પવનદળ, સંગે જળદળ, પડ્યું પળેપળ, વૃષા વારિદળ,
ચોગમ જળનું જેર ન માયે, કાષ્ટ જૂથ મહિં ગોથાં ખાયે,
રીંછ વાધ તરફડતા જાયે, જળચર, ભૂચર કેં અટવાયે.

માલ ખજના ઘણા તણાએ, ચઢ્યું હાથ સાથે ધસડાયે,
ઉપરા ઉપરી અપાર લહેરી, જોતાં જોતાં જમીન ઘેરી;
ખસો, ખસોરો નાસો! નાસો! નકી નીપજ્યો અજબ તમાસો,
કેંકે ત્રાસી કાઢ્યો વાસો, તણાઈ જતી અનેક લાસો,

સમુદ્ર પેઠે પાર ન સૂઝે, જળ લશ્કર જ્યાં અપાર સૂઝે.
આવિ એમ કરગંગ કોપતી, વિશ્વનાથની નિકટ ચોંપતી.
નમન કરીને પડી પાંસરી, આડિ ઊતરી, ધસી સાંસરી,
નવીન વાડી લેઈ ઉપાડી, મૂળ ઉખાડી, વૃક્ષ ઉબડી;

સપાટ ભૂમાં કોતર ખાડી, જીલમખોરની જાણે ધાડી.
મળ્યું વાટમાં, મદદમાટમાં, લિધું બાથમાં, સહુ સાથમાં.
ધાબુ ધાબડી, ત્યાં થકી પડી, શેષશાઈજી તર્ફ તે અડી,
તાર વીજળી કેરા નિરખી, સ્થંભ જોઈ ને હૈયે હરખી.

આગળ કીધા દેવા વરધી, ખબર ખડોંચવા જલદી જલદી.
વાપિ કૂપને નાળાં તોડી, બાગ બગીચા જોડા જોડી,
પાધર કરતી, આગળ દોડી, હનૂમંત ઊભા કર જોડી,
હુકમ કર્યો જે જાઓ જમાવી-કહો નર્મદાને હું આવી.

પવન પુત્ર કંપારે ચડીઓ, એક ઠેકડે આડો પડીઓ,
નૃસીંહજીનું દેવલ દરશી, સત્યદેવ ધર્મેશ્વર પરશી,
પડી પાધરી પ્રેમે સરશી, વહી દ્વેષિએ ચપળાવર શી;
કહ્યાં ન જાઓ કરેલ કામો, હાર્યા લેખક લખતાં હામો,
વઢૂ દૂંકમાં માટે વાણી, ખૂણુ વંકમાં પાણી પાણી.

જીઓ અધાણી, આ જળ ખાણી, ભરિ તોપ્રાને અંગ-
કરગંગ ચઢી નવરંગ.....

માલિની વૃત્ત.

પુરથિ અલગ આબ્યો મધ લંડારિ વાસ,
તટ નિકટ તથાપી જાળબ્યો, જાણિ ખાસ;
અહુજન પશુ એમાં, (તેને) ન્હાસવાની ન બારી,
ઉર ધરિ અનુકંપા, ત્યાં જમાબ્યું ન વારી. ૩૮

શાદ્દલવિકીરિત.

ભારે ખર્ચથિ બાંધશે પુલ મહા દર્બાર તે જાણોને
દર્શાવ્યો નિજ વેગ રાજ્ય જનને ઊંચાઈ પરમાણિને.
બાંધે ચેતિ અગાઉથી જબર જે ના વારવારે તુટે,
આખું માપ ઉરે ધરી, ફરિ ફરી ના રાજ્યલક્ષ્મી ખુટે. ૩૯

કટાવ.

એમ જણવતી, આગળ ખસતી, પ્રચંડાકૃતી, વધી ધુધવતી,
આસપાસનાં ગામ ધૂંજવતી, ગરિય લોકનાં મન મુઝવતી
કર્યો ધસારો, મારો મારો, આબ્યો વારો, હરાવનારો,
ઘાર ગાજતી, ઉરે રાજતી, સરરર તલપી, ઝડપ્ય ઝડપી,
આડિ નર્મદા, વહે શર્મદા, નિર્મલ પાણી, મહા ગુણુખાણી,
જોઈ પ્રમાણી, જણાય શાણી, તે પર ઉલટી, વેગથી વટી,
લેશના ઘટી, તોડતાં તટી, ઉતરી સામી, જરા ન ખામી,
પાંચ કોષ પર્યંત હઠાબ્યું, આસપાસ રેવાજળ જામ્યું,
ડાબા જમણી કરી નર્મદા, મધ્યે સીધી પડી કર્મદા,
ધસી બરાડી, ચીરો પાડી, વ્યાસ ભુમીમાં કરતી ખાડી,
શાખા આડી, રહી અગાડી, તે પર ત્રાડી, પડી ન ટા'ડી,—
ભરિ તોફાને અંગ, કરગંગ ચઢી નવરંગ.....૪૦

શાદ્દલવિકીરિત.

આસેશ્વર શુકદેવ આદિ મળોને, સ્તુતિ ઉચારી તહીં,
તું મોટી કરગંગ! રંગ તુજને, થા શાંત હાવે અહીં.

રે, દેવી જય રૂદ્ર દેહિ સુખદા, ગંભીર ગુણી મહા,
 દર્શાવો સુપ્રતાપ પ્રૌઢ ભરિયું જે રૂપ ધારી ક્ષમા. ૪૧
 રેવાએ નિજ વારિમાં ત્રહિ લિધી, લહેરો બધી ગંગની,
 પાડી શાંત સમાવિ નીજ હૃદયે, બહાલી ગણી સંગની;
 આબું જ્ઞાન ગયોજ ગર્વ ઉતરી, ગંગાય માગી ક્ષમા,
 સોશાઈ ઘટિ ચારમાં, શરમથી જેના પ્રતાપે મહા. ૪૨

શિખરિણી વૃત્ત.

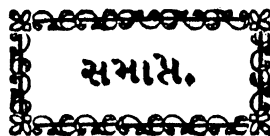
વિરા બહાલા મારા, કથન કર્યું વૃત્તાંત કુંક તે,
 બિલાડીનું હાસ્ય, મુષક નિસરી જય કુંક તે;
 ચઢાઈ વારીની, તટ રહિશને ત્રાસ પ્રગટયો;
 પડયા નુકસાને કે કંઈક જનનો જીવ ફટકયો. ૪૩

વસંતતિલકા.

આવી દશા નગરની થઈ એર્થો મિત્ર !
 ઊછાંછળી કરજણે કરિયું વિચિત્ર;
 આ દષ્ટિ ફેર સહુ પાદર જે જણાયે,
 કર્જગ લહેર નકિ નર્મદ એ ગણાયે. ૪૪

દાહરો.

ગંદકિ ખેંચી કાઢિ તેં ઘણું વર્ષની સંગ,
 રંગ ઉતંગ તરંગિણી, પવિત્ર કરે ભૂ ગંગ. ૪૫

શ્રીકરગંગાષ્ટક.

નારાય વૃત્ત.

શ્રી ઇંદુ-શેખરેશ હસ્તથી પ્રયાણુ કારણી,
 વસી સુ વિંધ્ય અદ્રિ મધ્ય કષ્ટને નિવારણી,
 નગેશ્વરી સુરેશ્વરી, મહા સુ મસ્તકી મણી,
 નમામિ નંદપૂર ગંગ મા તરંગ રંગિણી. ૧
 અલભ્ય લભ્યમાન થાય મુક્તિ સ્નાન આચર્યે,
 સુચિત્ત શુદ્ધ ભાવનાથિ નિત્ય નીમ આદર્યે,
 ત્વરા ઉતંગ અંબુની વૃષા મહીં અભંગિણી. નમા૦ ૨
 વસંતિ નાગ ઈશ નીધિ તત્ પ્રવાહને તટે,
 અગસ્ત મારકંડ નારદાદિ ઋષિ નીકટે,
 તપસ્વિ ધ્યાન તે ધરે પવિત્ર વારિને ગણી. નમા૦ ૩
 ભગીરથી મહા ગભીર નીર કાશિકા તલે,
 સમસ્ત તીર્થ સ્નાન દાયિ પાતકો કરે પ્રલે.
 વિશાળ જનહવી સુગંગભક્તરાજ તારણી. નમા૦ ૪
 મહા પ્રતાપિ ગૌતમી હુમી તલે વિરાજતી,
 જટા જુટે મહાન મસ્તકી સુ ગંગ રાજતી,
 કરાવિંદથી કર્યો પ્રવાહ એ કૃપા ધણી. નમા૦ ૫
 રહે કૃષાંગ ઉબ્બકાળ-વાહિની મહેશ્વરી,
 અતીશ નિર્મલાંગ શીતલાંબુએ સુધા ભરી,
 સુ મચ્છ સ્વચ્છ કચ્છ ચક્રવાકને ઉગારણી. નમા૦ ૬
 અરણ્ય વૃક્ષ વૃંદમાં, સુવેગ મધ્ય મહાલતી,
 ખિલી સુ જાઇ, જૂઠ કેતકી બકૂલ માલતી,
 સુગન્ધ દ્રુમ કલ્પ ચંદનાદિને લતા ધણી. નમા૦ ૭
 વસંતિ વિશ્વનાથ સાથ પૂજ્ય ઇષ્ટ કર્મદા,
 રહી સમાગમે ઉમંગથી શ્રિદેવિ નર્મદા,
 સુ છન્દ અષ્ટ અલ્પ બુદ્ધિ નર્મદે વદ્યા ગણી,
 નમામિ નંદપૂર ગંગ મા તરંગ રંગિણી.

(૨૯)

for which I am obliged. They are well written and neatly printed.

Yours faithfully

(Sd) R. M. SAYANI.

..તા

તરજુમો,

૧૮, એસપ્રેનેડ રોડ.

(નેક્સ્ટ ડોર હુ ધી નેશનલ બેન્ક ઓફ ઇન્ડિયા)

પ્યારા સાહેબ,--

મુંબઈ ૯-૧૧-૯૩

આપનાં બનાવેલાં પુસ્તકો મને ગમે શનિવારે પહોંચ્યાં છે. અને તેને માટે આપનો આભાર માનું છું તે સારી દબથી લખાયાં છે, અને સરખાઈમાં છાપવામાં આવ્યાં છે. આપનો વિશ્વાસુ.

સહી. (ઇંગ્લેશમાં.)

આર, એમ, સયાની.

Andrews Library

Surat 4th October 1893

From,

M. D. Dadysett Esqr.

Barrister-at-law.

To,

Jivram Ajramar Gor Esqr.

SIR,

I shall feel obliged if you will be kind enough to present the Library with your valuable publication on "Varta Vinoda"

I need not state that the Library as is the oldest in Gujarat and has a collection

of nearly 5000 books and the same has an influential Committee with the Collector as its President
Yours faithfully.

(Sd.) M. L. D. DYSETT
Hon. Secretary
Andrews Library—Surat.

તરજુમો.

એન્ડ્રુ લાઇબ્રેરી.

સુરત તા. ૩ ઓક્ટોબર ૯૩.

એમ, ડી, દાદીશેઠ એસ્કવાયર.

બારીસ્ટર. એટ-લો.

તરફથી

છવરામ અજરામર ગોર, એસ્કવાયર

તરફ

સાહેબ !

આપના “વાર્તાવિનોદ” ના કીમતી પુસ્તકની નકલ આ લાઇબ્રેરીને આપ મહેરબાનીની રાહે ભેટ દાખલ મોકલશે તો આભારી થઇશ.

આ લાઇબ્રેરી ગુજરાતમાં સર્વેથી જુની છે, અને તેની અંદર સુમારે ૫૦૦૦) પાંચ હજાર પુસ્તકોનો સમાવેશ છે. તેના ઉપર દેખરેખ રાખનાર એક મોલાદાર કમીટી છે. તે કમીટીના પ્રેસીડેન્ટ અત્રેના કન્વેક્ટર સાહેબ છે. એ વગેરે જાણવાથી હું કાંઇ વિશેષ ધારતો નથી.

આપનો વિશ્વાસુ.

(સહી ઇંગ્લેશમાં.)

એમ, ડી, દાદીશેઠ.

ઓનરરી સેક્રેટરી એન્ડ્રુ લાઇબ્રેરી.
સુરત.

વાર્તા વિનોદ ધૃં પુસ્તકો છપાયા બાદ. સંવત ૧૯૪૪
ના ચૈત્ર પક્ષી.

આવેશ અભિપ્રાયો.

વાર્તા વિનોદ વિષે અભિપ્રાયો.

એન્ડ્રુવાયથેરી સુરત તા. ૮-૧૧-૯૩

એમ. ડી. દાદીશેઠ. એડિટર એટ લૉ તરફથી.

રા. રા. જીવરામ અજરામર ગોર.

સુરતથી મી. મં. દા. દાદીશેઠની સહ મ સાથે લખવાનું કે આપ તરફથી ત્રણ પુસ્તકો ભેટ દાખલ મોકલ્યાં તે ખોતાં છે. કાવ્ય કળાધર, તથા મોજદીન મેહેતાના નાનાં પુસ્તકો હોવાથી તે તરફ મારાથી વધારે લક્ષ્ય અપાયું નથી, પણ આપનું “વાર્તા વિનોદ” નામનું પુસ્તક જોતાં તે પ્રૌઢ અને રસિક બાપામાં સારી ફેલીથી રચેલું જોઈ સંતોષ ઉપજે છે. તેમજ પ્રસંગોપાત મૂકેલી બોધકારક કવિતા પુસ્તકના ઉપયોગી ગણામાં અચ્છો વધારો કરી દીધાવેછે. ને તેથી લોકોને ઘણુંજ પ્રીય થશે.

લી. શેવક.

મં. દા. દાદીશેઠ.

ઓ. સેક્રેટરી.

અમદાવાદ તા. ૧૩ મી એપ્રિલ સને ૧૯૯૩.

વાર્તા વિનોદ-પ્રથમ દર્શન. આ નામના પુસ્તકની એક નકલ તેના જનાનાર મિ. જીવરામ અજરામર ગોર તરફથી અમને ભેટ મળી છે. આ દેશમાં કેટલીક દંતકથાઓ સાધારણ લોકો અને કેટલીક બારોડ લોકો ઘણી વખત બોલે છે, તેમાંની કેટલીકમાંના ખરા જનાવ અને ઇતિહાસિક વારતાઓ પહેલા ભાગમાં છે; અને બી.

જા ભાગની સતર વારતા આ પુસ્તકમાં લીધી છે. તેમાં બોધદાયક અને રમુછ વારતા પશુ, પક્ષી આદિ અને મનુષ્યો વગેરેનાં દ્રષ્ટાંતની છે. આ વાતો સ્ત્રી અને પુરુષ બન્ને વર્ગને વાંચતાં કોઈ જાતની અડચણ નથી. અને તેમાં ઘણું ભાગે નીતિનો ઉપદેશ છે એટલે કોઈ પણ મૂઢસથને વાંચવા લાયક છે. વિશ્રાંતિના વખતમાં કેટલીકથી રમુજ અને નીતિનો જોખ મળે એવી છે. x x x ”

હિતેચ્છુ.

તા. ૨૯ માર્ચ સને ૧૮૯૩.

વાર્તાવિનોદ.

(પ્રથમ દર્શન.)

દરેક પ્રજામાં દંત કથાઓ અને એવીજ તરેહની વાર્તાઓ પ્રસરેલી હોય છે. અને એવી વાર્તાઓમાં કાંઈ કાંઈ નીતિ, પ્રજાની રીતભાત અને શિક્ષણીય જ્ઞાન રહેલું હોય છે. આપણા દેશમાં પણ પ્રાચીન કાળથી મોહોડે સાંત જોડી વાર્તાઓનો સારો વારસો ચાલતો આવેલો છે. એવી દંતકથા ઉપરથી પ્રજાને જે લાભ મળે છે, તેના કરતાં વિશેષ લાભ જીવનચરિત્રપરથી મળી શકે છે. જનસમૂહમાં જાણીતા થએલા અને પોતાના ઉચ્ચ ગુણો વડે લખાઈ ગયેલા પુરુષોની રહેણી કરણીથી આપણામાં જેવી અસર ઉત્પન્ન થાય છે, તેવી બીજા કશાથી પેદા થતી નથી. આવોજ હેતુ ધ્યાનમાં રાખીને વાર્તાવિનોદ નામનું પુસ્તક મી. જીવરામ અજરામર ગોરે રચીને પ્રસિદ્ધ કર્યું છે. તેમાં સમાયતી બાબતો એવી ઉપયોગી છે કે તે વાંચીને પ્રસન્ન થયા વિના રહેવાય નહિ. આ પુસ્તકના પ્રથમ દર્શનમાં ચોત્રીશ અને દ્વિતીય દર્શનમાં સ-

તર બાબતો સગાવેલી છે. અને તે વાંચવા લાયક છે.

“ શૂરવીર પુરૂષો ગમે તે સ્થિતિમાં પણ અપમાન સહન કરી શકતા નથી. ” એ બાબતપર આવતાં પ્રાચીન હિન્દી કવિનું કવિત્વ વાંચવા લાયક છે.

કવિ કહે છે કે—“ વીરત્વ એજ મદનું નૂર (પાણી) છે.

પાણી બિન મોતીકોંઢી, ઝવેરી ખરીદે નાંહિ,

પાની બિન સુધર સવાઇ સગ નામકી;

પાની બિન ઘોરેકોંઢિ ખલક ખરીદે નાંહિ,

પાની બિન દાગની સુહાવે નહિ સાગકી;

પાની બિન સારતા સરોવરોંહ સૂકે લાગે,

પાની બિન હીરેકી હે કિંમત બદામકી;

સોય તું ગુમાની નર, પાનીકો જતન કર,

પાની બિન તેરી જિંદગાની કોન કામકી?!”

બીજી કેટલીએક એવી બાબતો સમાવવામાં આવી છે કે તે ગુજરાતી વાંચનારાઓને પ્રસન્ન કરવા સાથે કે-
મ્લીક રીતનું શિક્ષણ આપ્યા વિના રહેશે નહિ, એવો અ-
ન ભરંસો છે. અમે જાણીને ખુશી છીએ કે—મી. જી-
વરામને શ્રીમંત કચ્છદેશાધિપતિએ સાફ ઉત્તેજન આ-
પ્યું છે. દેશી રાજાઓ અને શ્રીમંત પુરૂષોના આશ્રય વિ-
ના સારાં પુસ્તક પ્રગટ થવાનો સંભવ રાખી શકાતો નથી.
અમે આ પુસ્તકને આશ્રય આપવાની ગુજરાતી પ્રજાને
જાલામણુ કરીએ છીએ.”

સત્યવકતા,

ગણેશવાડી ઘર નં. ૪.

મુદ્રા. તા. ૩૦-૬-૯૩

શેઠ સાહેબ લક્ષ્મીદાસ ખીમજી, જે. ખી. તરફથી.

x

x

x

x

x

“વાર્તાવિનોદનું પુસ્તક ઘણુંજ મનરંજક છે, લખાણ સારૂં અને સાધારણજ્ઞાનવાળાને પણ વાંચવું ગમે તેવું છે.”

માંડવી તા. ૬-૯-૯૩

૫ “વાર્તાવિનોદ-પ્રથમ દર્શન-વારતાઓ વાંચવાને મન ઉસ્કેરાય છે. તેમાં આનંદ જમાનાના ઉછરતા (ઉઠ લાગ) જવાનોને અતિ ઉન્માદથી ખેતાનો રસ્તો છોડી ન દેવા વચ્ચે વચ્ચે ચમરીઓ ઠીક લગાવી છે.

સર્વે પુસ્તકો વાંચી આનંદ થયો છે, વિશેષ એટલા માટે કે તે હોંસિલા રચનાર મારા સ્વદેશી ભાઈ છે.

ચતુર્ભુજ શિવજી મેહેતા.

માંડવી એંગલો વૉ સ્કૂ. ના હેડમાસ્ટર.

જ્ઞાનસાહેબ કર્મચાલી રહિમ નાનજયાનીબી, એ.

ડેપુટી એ. ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ-પંચમહાલ-રેવાકાંઠા.

મુ. લૂણાવાડ તા. ૧૩-૩-૧૧

“તમારાં મોકલાવેલાં પાંચ પુસ્તકો મને પહોંચ્યાં. “વાર્તાવિનોદ” મેં વાંચી બેઠું છે. ઘણી ખરી વાર્તાઓ બહુ રસીલી અને બોલકારક છે. લખાણની પદ્ધતિ પણ સારી છે. કેટલીક વાર્તાઓમાં કંઈક વાંધા બરેલું છે^૧ બીજી ચોપડીઓ અવકાશ મળે વંચાશે.

શુભેચ્છક.

કર્મચાલી.

૧ એઓ સાહેબને કહી વાર્તાઓ કાંઈક વાંધા પડતી છે? તે વિષે લખવા વિનંતી કરતાં તેમણે પહેલા ભાગની વાર્તા ૨૩ મીમાં ધમામ ગિઝાલીએ કરેલી ચહેરા ઉપરથી માણસની પરીક્ષાથી તેમને મત વિરૂધ્ધ છે, કેમકે પશ્ચિમની સુધરેલી પ્રજા તે માન્ય રાખતી નથી. પણ મારો મત ફેરવવા બેગ દાખલો હતો મને મળ્યો નથી.

કાવ્યકળાધર વિષે નવા આવેલા

અભિપ્રાયો.

અમદાવાદ. તા. ૨૭ મી એપ્રિલ સને ૧૮૯૩.

કાવ્ય કળાધર-કળા પહેલી.—આ નામનું પુ-
સ્ક રા. જીવરામ અજરામર ગોર તરફથી અમને ભેડ
મળ્યું છે, તેની પહેલાંય ઘણી ખુશીથી સ્વીકારીએ
છીએ. આમાં જુદા જુદા છ વિભાગ છે. પહેલામાં દેવ
સ્તુતિ અને ઉપદેશ, બીજામાં કવિતા અને કીર્તિ, ત્રી-
જામાં પાદ્યવર્ત્તિઓ, ચોથામાં પ્રસ્તાવિક કવિતા, પાંચ-
મામાં પ્રીતિ-શૃંગાર અને છંદોમાં જનપ્રશંસા અને ચિ-
ત્ર કાવ્ય. એ પ્રમાણે સગામ કર્યો છે. કવિતા રસીક અ-
ને સ્ત્રી પુરુષ એમ બંને વર્ગને વાંચવા લાયક છે. કિ-
મત આઠ આના છે, જેને જોઈએ તેણે કર્તા પાસેથી મં-
ગાવી લેવું. ”

હિતેચ્છુ,

માંડવી. તા. ૬-૯-૯૩

“ ૪. કાવ્ય કળાધર—જુદા જુદા વિષયોપર રસિક
વાણીની કાવ્યરચના તાદ્રસ્ય દેખાઈ રહે છે. ”

ચતુર્ભુજ શિવજી મહેતા.

હેડ માસ્તર. એ. વ. સ્કૂ. માંડવી.

વાડાસીનાર. તા. ૨૮-૫-૯૩.

“ કાવ્ય કળાધર વાંચી બહુ હર્ષ થયો છે. તમા-
રી રચેલી કવિતા ઘણે અંશે નદીની પેઠે સહેલાઈથી
વહે છે, અને કાંઈ કાંઈ સ્થળે તો બહુ જોશથી ઉ-
છાળા મારે છે. એ લઘુ પુસ્તકમાં બોધ લેવા લાયક બ-

હું ગાંડુ છે. “પાણી પહોંચી પાગ” એમાં સારા વિચારો દર્શાવેલા છે. પણ એ કરતાં વધારે ખુબોદાર “પાવાનું તે પામ.” છે એમાં સુસ્ત તથા હિંચકારા લોકોને ભગૃત કરવા સરસ ચાલ્યું છે. સત્ય અસત્યની માગફ્ટ એક કોરે મૂકી સાધારણ રીતે જોવામાં આવતા હુલાસા વ્યવહાર રીતિને તમે ઠીક પ્રદર્શ કરી છે.

શુભેચ્છક કરમઅસીની સલામ.

તા. ૩૦-૧૦-૯૩. ઇડરગઢ.

“ ૨. કાવ્યકળાધર-૧ લી કળા:—જેમ કળાધર ચંદ્ર રસત પુરોષોને અજરામર અમૃતમાં સ્નાન કરાવેછે, તેમજ આ કાવ્યકળાધર આરામ સહિત જીવનના ઝરામાં લાવે છે. ”

નગીનદાસ પુરોષોત્તમદાસ સંગવી.
ડિસ્ટ્રીક્ટ મેજિસ્ટ્રેટ અને મુનસફ. ઇડર.

ભગવત પિંગળ વિષે નવા મળેલા
અભિપ્રાયો.

અમદાવાદ તા. ૨૨ મી મે સને ૧૮૯૩.

x x x

એ પુસ્તક છપાવી હંદશાસ્ત્રના પુસ્તકોમાં તમે એક કિંમતી ઉમેરો કર્યોછે. પુસ્તક ભાષામાં છતાં પણ તમારી સવિસ્તર ટીકાને લીધે હરકોઇ તેનો લાભ લઇ શકે એમ છે. એ પુસ્તકનું સંશોધન કરી નામની સમજૂતી સાથે છપાવી કચ્છી કવિની કીર્તિ ફેલાવવાનો તમારો પ્રયત્ન સફળ છે. હાલ એજ.

લિ.

શુભચિંતક-કેશવ હર્ષદ ધ્રુવ.

“ ર ભગવત પિંગળ—કવિતાના અભ્યાસીને એક આરસી તથા મદદગાર છે. બનાવનારની એ વિષયમાં ખીન્ન એને આગળ વધવાની સૌમ્ય અને રસદાર્થ ભાવના જણાય છે. ”

ચતુર્ભૂજ શિવજી મહેતા.
હેડમાસ્તર. એ. વ. રફલ માંડવી.

ઈડર તા. ૩૦—૧૦—૯૩.

ભગવત પિંગળ:—આ ગ્રંથથી ભારતવર્ષમાંની સઘળી ભાષાના કવિઓપર એક અમુલ્ય ઉપકાર થયો છે. ઇશ્વરાવતાર લીલા અને પિંગળના નિયમોનું આ એક આશ્ચર્યજનક ગ્રંથન છે; કર્તાની ઉત્તમકવિત્વ શક્તિનું પ્રદર્શન છે. ગુજરાતી ટીકાકારે ગુજરાતી બાલુનાર પ્રભ ઉપર પ્રશંસાપાત્ર ઉપકાર કર્યો છે. આ ગ્રંથ સાક્ષર વર્ગે મુક્તાકળથી વધાવી લેવા યોગ્ય છે.”

નગીનદાસ પુરષોત્તમદાસ સંગવી.
ડિ. મેજિસ્ટ્રેટ અને મુનસિફ—ઈડર.

મોજદીન મહેતાબ વિષે અભિપ્રાયો.

અમદાવાદ તા. ૧૩-૪-૯૩.

“ મોજદીન મહેતાબ—આ નામનું પુસ્તક કવિશ્રી ઉદયરામ કૃત તે અસલ હંદ સાથે તેના અર્થ સંબંધ બેસે તેવી રીતે ગુજરાતીમાં ભુજનિવાસી રા. જીવરામ અન્જરામર ગોરે આપ્યા છે. તેની એક નકલ અમને મળી છે. આ કવિતા ધણાક બાટ લોકો બોલે છે; તેમની જૂદી જૂદી પ્રતો મેળવેલી છે. x x x ”

હિતેશ્વ.

માંડવી. તા. ૯—૬—૯૩

“૩. મોજદીન મહેતાબ—શ્રી પુરષનો પ્રેમ બહુ
જોશથી પ્રદિપ્ત કર્યો છે.”

ચતુર્ભૂજ શિવજી મહેતા.

હેડમાસ્તર અંગ્રેજી સ્કૂલ-માંડવી.

શ્રી “કચ્છ ભૂપતિ કવિતા” વિષે મળેલા અભિપ્રાયો.

અમદાવાદ તા. ૧૩ મી એપ્રિલ ૧૮૯૩.

“કચ્છ ભૂપતિ વિષે કવિતા—આ એક દૂરમાના
નાહાના પુસ્તકમાં ઘણી ઉત્તમ કવિતા સમાવી છે. એ
પુસ્તક, અમને જીવરામ અજરામર ગોર તરફથી મળ્યું છે.
તેના કર્તા તરીકે તેમના સાથે મોરારજી અજરામર દ્વિવે-
દીતું નામ પ્રસ્તાવનાપરથી જણાય છે. કવિતા રસાલંકાર
યુક્ત સારી છે. આ પુસ્તક અરધો આનો પોષ્ટેજ મોકલવા-
થી તેઓ મફત મોકલશે. અને જેમને તે મફત નહિ લે-
વી હોય તેમને તે સાથે એક આનો વધારે મોકલવાથી મો-
કલશે. ”

હિતેચ્છુ.

“૧ કચ્છ ભૂપતિ વિષેની કવિતા—રચનારની
શક્તિ એ વિષયમાં ઘણી આગળ વધવાનું પ્રયત્ન કરતી
હોય એવું બતાવે છે.”

ચતુર્ભૂજ શિવજી મહેતા.

હેડમાસ્તર. અંગ્રેજી સ્કૂલ માંડવી.

“૩ શ્રીકચ્છ ભૂપતિવિષે કવિતા:—મહારાવશ્રી જેવા
સાક્ષરગુણુજ ભૂપતિ, અને રા. રા. જીવરામ અજરામર
જેવા સ્વદેશપ્રેમી અને રાજ્યભક્ત પ્રબળનો હોય છે, ત્યાંજ
આવી કવિતાનો હૃદયાનંદ જનક ધોષ સંભળાય છે.

નગોનદાસ પ્રજ્ઞોત્તમદાસ સંગવી.

ડી. મેજસ્ટ્રેટ અને મુનસફ ઇડર.

ઝાહેર ખખર.

અમારાં રચેલાં નીચે લખેલાં પુસ્તકો નીચે
લખેલે ઠેકાણેથી મળશે:—

પુસ્તકતું નામ.

કિંમત

રૂ. આ.

૧ વાર્તાવિનોદ—પ્રથમ દર્શન.....	૧—૮—૦
૨ ભગવત પિંગળ.....	૧—૦—૦
૩ ખુશખુમારી (ખીજ આવૃતિ) છપાય છે....	૦—૮—૦
૪ કાવ્યકળાધર—કળા પહેલી.....	૦—૮—૦
૫ મેઘાડખર.....	૦—૮—૦
૬ મોજદીન મેહેતાજ.....	૦—૪—૦
૭ પ્રેમ પંચોતરી.....	૦—૪—૦
૮ દાદાભાઈ સ્તોત્ર.....	૦—૨—૦
૯ શ્રી કચ્છભૂપતિ કવિતા.....	૦—૧—૦
૧૦ વાર્તાવિનોદ. ૧૧ કાવ્ય કળાધર—કળા ખીજ. ૧૨ મોજ- દીન મેહેતાજ નાટક. ૧૩ લાખો રૂલાણી. ઇ. ગ્રંથો હ- વે પછી છપાશે.	

મળવાનાં ઠેકાણાં—મુંબઈ—શ્રી જ્ઞેષ્ઠરામ પુસ્તકા-
લય તથા મિ. વસનંત પરમાનંદ આહેવાળા સુરત—એમ.
જે. પોષ્ટવાળા. ખુદાપદ પ્રેસ; અમદાવાદ—આર્યોદય પ્રેસ;
માંડવી (કચ્છ)—નાગોરી ચાંપસિંહ ખીમરાજ તથા વોરા.
તૈયજી સુદલાં મામદભાઈ; ભુજનગર—ઉપાધ્યાય હરિરામ
પ્રભુરામ અને અમારી પાસેથી તથા રાજકોટ ખુકસેલર
જેહેર મેઘજી પાસેથી રોકડે કિંવા વેદ્યુપેન્ડથી મળશે.

કચ્છ—ભુજનગર

}

જીવરામ અજરામર ગોર.
કાવ્યકળાધર. ઇ.ના કરી.

